

the article the results of experimental investigation of the common tendency of child's reflection are shown. The positive and negative features of reflection and their influence on the pupil's self-definition are given. The factor of reflection development is shown in the content of the literary text.

Key words: mental reflection, personal reflection, self-reflection, types of personal reflection, principle of self-development, new forming, rerealisation, self-trust, self-definition, self-project, image of "Myself".

УДК 152.3:378
С 32

Ірина СЕРЕДНИЦЬКА

ПРОБЛЕМА МІЖСОБИСТІСНИХ КОНФЛІКТІВ У СТУДЕНТСЬКОМУ СЕРЕДОВИЩІ

У статті подається доданий аналіз міжсуб'єктивних конфліктів у студентському середовищі. Проблемою причина, що породжує конфлікти між студентами. Зроблено спробу визначити психологічні особливості студентів та фактори, що спричиняють конфліктні ситуації. Наведено ряд практичних рекомендацій для подолання конфліктів.

Ключові слова: міжсуб'єктивний конфлікт, конфлікти в ситуаціях, ціннісні орієнтації, духовні цінності, устимовка, соціально-психологічна і професійна адаптація.

Конфлікти у міжсуб'єктивних стосунках мають таку ж давню історію, як і саме людство. Деякі вчені вважають, що міжсуб'єктивні конфлікти є непродуктивним виявом міжсуб'єктивних стосунків, а тому небажані, інші схильяються до протилежної думки [1, 104].

Конфлікти як психологічний феномен приваблювали дослідників як проблема міжсуб'єктивних, внутрішньо-особистініх та міжгрупових стосунків. Проблематикою вивчення конфліктів займалися як зарубіжні (З.Фройд, Е.Еріксон, Х.Корнеліус, Ш.Фейр, М.Дой), так і вітчизняні вчені. Практичні дослідження в області міжсуб'єктивних конфліктів висвітлюються А.Анисуповим, Н.Грішиною, Г.Козиревим, Г.Ложкіним, А.Малишевим, М.Пірен, Н.Поякелем. Людина живе серед людей і реалізує свої цілі, прагнення, потреби, бажання передовсім через взаємодію з іншими людьми.

Мікособистічні стосунки є полем постійного зіткнення й узгодження інтересів, ареною самоствердження, тому мікособистічні конфлікти у студентському колективі – одна з типових форм людських взаємин. Навіть штучно створені ідеальні умови життя студентів не ліквідують цього явища. Саме у мікособистічних стосунках найчастіше виникають конфліктні ситуації, які супроводжуються відчуженням, напруженням, дискомфортом, часто переходят у довготривалу “війну” стосунків.

Мета цієї статті – виявити причини виникнення конфліктних ситуацій у студентського середовищі та способи їх подолання.

Найбільш значущими у студентському середовищі видої школи є мікособистічні конфлікти. Взаємини на лінії “викладач – студент” є одними з основних у всьому сопільно-педагогічному процесі. Саме тут відбувається “передача” знань, інформації, ціннісних орієнтацій, які акумульовані у системі видої освіти [5, 229].

Специфіка конфліктів типу “викладач – студент”, “студент – викладач” полягає у тому, що студент значною мірою є самостійним суб’єктом педагогічного процесу. Він виступає “замовником” освіти і златний свідомо оцінити “запропонований йому товар” [5, 229].

Інша особливість у взаєминах “викладач – студент” полягає у тому, що викладач, маючи високий професійний статус у середовищі вищого навчального закладу, у повсякденному житті зведений до кілького рівня. Існує чимало випадків, коли студенти із заможніших соціальних верств населення оцінюють викладачів як невдах. І ця особливість також стимулює конфлікти [4, 61].

У взаєминах студентів і викладачів найбільш характерними є такі причини конфліктів:

- відмінності у ціннісних орієнтаціях;
- безгактність у спілкуванні;
- відмінності у взаємних очікуваннях;
- рівень професіоналізму викладача та успішність студентів.

Відмінності у ціннісних орієнтаціях зумовлені передовсім періодом нестабільності в ідеально-моральній сфері українського суспільства. Засоби масової інформації, чимало політичних діячів, пропагують вседозволеність, егоцентризм, культ сили, жорсткість.

Девальвація духовних цінностей особливо вразила молодь. Відсутність ідеалів, розчарування у можливості що-небуди змінити, зневіра у своїх силах, нездатність зrozуміти істинну суть життя – все це визначає численних груп молоді [3, 18].

Локальні життєві цінності для більшості молоді важливіші за цінності суспільства, держави, людства загалом. З одного боку, це може бути ознакою відмежування молодих людей від суспільно значущих проблем, а з іншого – переконтило свідчити, що можливе вирішення цих глобальних проблем коріниться насамперед на особистому рівні – у сім’ї, найближчому оточенні, колективі друзів, однодумців, колег. Майже у 80 відсотків студентів, як свідчать результати соціологічних досліджень [3, 19], в системі ціннісних орієнтацій і переваг знаходяться прагнення “зробити професійну кар’єру” і “бути вільним і незалежним у своїх рішеннях та вчинках”. Двадцять вісім відсотків молодих людей прагнуть багатства. Непопулярна серед молоді така ціннісна орієнтація, як прагнення “принести користь своїй країні”.

Напевно, в умовах сьогодення (“виживає сильніший”) більшість молодих осіб переходить вирішенням власним проблем, а не суспільства загалом [3, 19].

Такі цінності, як Багатство, кар’єра, влада, слава більше приваблюють студентів молодших курсів навчання. Це той вік, коли ще зачається, що попереду безліч невикористаних можливостей, широкий простір для самореалізації та здобуття належного соціального статусу. І навпаки, з наближенням до завершення навчання, коли молода особа вже зіткнулася з усматрудненнями адаптації у сучасному суспільстві, її погляди, переконання дещо змінюються. Зокрема, прагнення зробити кар’єру вже не таке актуальне, як у першокурсників [10, 18].

У молодіжному середовищі існує своєрідний духовно-лейкий вакуум, пов'язаний із кризого системи соціальних цінностей і недостатнім освоєнням нового соціально-духовного стану. З іншого боку, економічна криза, зuboоження більшості українців стимулюють відродження недемократичних ідеалів. У таких умовах конфлікти у ціннісних орієнтаціях в педагогічному процесі закономірні.

Форми спілкування викладачів і студентів багато в чому

залежать від соціокультурних та індивідуально-психологічних якостей суб'єктів, а також від уstanовлених у колективі ВНЗ традицій, норм і правил спілкування [5, 230].

Відмінності у взаємних очікуваннях викладачів і студентів охоплюють широке коло проблем – від ціннісних орієнтацій до якості отриманих знань та їх ефективності.

Значна частина конфліктів типу “студент – викладач” виникає через низький професійний рівень викладачів. Багатьох студентів не властиве догматизм і відриг суспільно-політичних наук від реального життя. У свою чергу, низьку ефективність навчального процесу і конфліктність у спілкуванні викладачі пояснюють такими причинами:

- линощі, байдуже ставлення до навчання;
- слабка базова підготовка, відсутність у студентів самостійного мислення, низький рівень загальної освіченості та культури, нерозуміння ними значущості дисциплін;
- відсутність інтересу до навчання та майбутньої професії;
- завищена самооцінка.

Найпоширенішою причиною конфліктів між студентами і викладачами є недекларативність оцінювання знань студентів. У таких ситуаціях суб'єктивним чинником можуть виступати необ'єктивні претензії студента на більш високу оцінку та суб'єктивність викладача, який занижує оцінку студентові.

Є викладачі, які може ніколи не ставлять оцінки “відмінно”, вони переконані у тому, що досконалознають предмет лише самі. Такий викладач постійно знаходить у конфліктній ситуації зі студентами.

Виникнути на оцінку можуть особистісні характеристики студента, його поведінка на лекціях і практичних заняттях, відвідування [6, 345].

Є інші суб'єктивні моменти в оцінюванні знань студента викладачем. Бувають сумніви в оцінці – поставити “добре” чи “задовільно” студенту. Часто в такій ситуації викладач орієнтується на оцінки у заліковій книжці. Якщо переважають “задовільні” оцінки, питання вирішується на користь оцінки “задовільно”, “відмінно” такий викладач не поставить студенту за жодну відповідь [4, 62].

Конфлікти типу “студент – студент” мають такі причини:

- недостатність одінок і самоодінок;
- відмінності у ціннісних орієнтаціях;
- розлад людини із самого собою;
- безтактність у спілкуванні;
- заздрість до успіхів іншого.

У середовищі студентів перших курсів іде процес самоствердження в групі, особливо у початковий період. У цей час на мотивадію їх поведінки величезний вплив чинять темперамент, риси характеру і рівень вихованості. Недостатньо високий рівень “Я – концепції” студента може породжувати конфліктні ситуації.

Психофізіологічний аспект проблеми адаптації студентів пов'язаний із тим, що зі вступом до ВНЗ юнаки і дівчата потрапляють у нові, незвичні умови, – внаслідок чого відбувається злам роками скульпленого динамічного стереотипу, а також формування нових установок, наяків та звичок. Успіх складного пристосування студентів перших курсів до нової системи навчання, до специфіки виконуваних ними різноманітних функцій здебільшого визначається станом іхніх психофізіологічних властивостей [8, 44].

Соціальний аспект адаптації розглядається як активний процес взаємодії студента і довкілля, набуття необхідних для життя трудових навиків, знань, норм, зразків, цінностей нового середовища. Професійний аспект адаптації студентської молоді трактується як входження у професійне середовище, засвоєння

його норм і цінностей. Педагогічний аспект поєднується із особливостями пристосування студентів до нової системи навчання, до необхідності засвоєння більшого, порівняно зі шкільним, обсягу знань [8, 45].

Процес адаптації студента триває і складний. Конфлікти студента-першокурсника на початковому етапі адаптації різноманітні. Вони зумовлені тим, що у них домінують уявлення про вищу школу і взаємини, отримані у середній школі.

Індивідуальний процес адаптації (другий рік навчання) пов'язаний із закріпленням статусу студента і підготовкою переходу до спеціалізації. У третьому періоді (третій і четвертий курси) студент починає формуватися як майбутній спеціаліст: у нього виробляються професійні установки, з'являється потреба критично аналізувати різні види занять, навчальні посібники і навчально-виховний процес ВНЗ загалом. У четвертому періоді адаптації на структуру психологічних та інтелектуальних установок студента особливо позначається його перспектива [8, 47].

Для студентів початкових курсів характерне заострене почуття власної гідності, максималізм, категоричність та однозначність моральних критеріїв, оцінки фактів, подій, своєї поведінки. Властивий для цього періоду раціоналізм і небажання приймати все на віру створює недовіру до старших, у тому числі і до викладачів ВНЗ. На старших курсах між особистісні стосунки студентів набувають більш усвідомленого характеру, вільбувається формування мікрогруп за принципом міжособистісної сумісності, в яких міжособистісні конфлікти стають рілкісним явищем. Конфлікти віршуються самими студентами, можуть закінчитися і розривом відносин [4, 62].

Значущим видом міжособистісних конфліктів у студентському середовищі є відносини батьків і дітей. Труднощі переходу до нових форм стосунків переживають обидві сторони – як студенти, так і дорослі.

Часто батьки не готові до розширення прав студента через збереження інерції “опікунських” стосунків, а також у зв’язку із постійного залежності (матеріального, емоційного) студентів від

батьків та їх реального недатністю до самостійних дій і рішень. Основною проблемою конфліктів “батьків і дітей” є стрункоті передачі культурних норм і уявлень від одного покоління до іншого. Відомо, що прискорення темпів соціального розвитку веде до поглиблення розриву між поколіннями, що в умовах нестабільності і соціальних змін робить “батьків і дітей”, представниками не просто різних культур, але і різних “світів”,

[2, 95].

За результатами досліджень, основною проблемою студентської молоді є матеріальні становище (більше 80 відсотків). Молоді люди стикаються і з іншими проблемами, зокрема такими:

- професійна перспектива, можливість працевлаштування за спеціальністю;
- навчання;
- економічний хаос, спад виробництва і зниження рівня життя;
- невизначеність напряму реформ у державі, злочинна діяльність, зростання інфляції;
- складність стосунків з батьками, друзями;
- інтимні стосунки, вірність партнеру, перспективи спільного майбутнього [10, 17].

Саме ці проблеми і породжують чимало внутрішньо-особистісних, міжособистісних та міжгрупових конфліктів у студентському віці.

Входження у самостійне життя ускладнюється тим, що вільбувається реформування засад суспільства, зміна цінностей і пріоритетів. Більшість студентів (60%) мають намір у першу чергу після закінчення навчання відкрити свою справу [10, 17]. Не секрет, що частина студентів епізодично чи систематично займається комерційною діяльністю. Невелика кількість студентів планує після здобуття спеціальності проложити навчання, та й приблизно така ж кількість ВНЗ хоче знайти роботу за фахом.

Виразно виявляється прагнення молодої генерації до гармонійного поєднання життя поза роботою і самої роботи. Як

свідчать статистичні дані, серед студентів домінує переконання, що і робота, і життя поза роботою цінні для людини. Гедоністське ставлення до життя як до розваги у студентів не надто поширене [10, 18].

Орієнтація на сферу праці як на головну цінність життя стає практично раритетом серед сучасної молоді: твердження, що робота є найбільш цінною частиною життя і без неї життя втрачає сенс, підтримує невелика кількість молоді.

Боротьба між моральним та матеріальним у свідомості молодого покоління вже завершується і явно не на користь моральних цінностей. За даними опитування, більшість студентів вважає, що хоча чисте сумління і духовна гармонія важливі, проте за певних умов потрібно жертвувати ними для забезпечення благополуччя. Така морально “гнучка позиція” притаманна в основному студентам із двох типів сімей: де матеріальне становище або “дуже добре”, або “дуже погане”. Хоча деякі студенти стверджують, що про сумління і гармонію говорять зараз невдахи, які не досягнули матеріальної забезпеченості. Вони в основному походять із сімей з дуже “добрим” матеріальним становищем. Однак чимало молодих людей підтримують думку про те, що чисте сумління і духовна гармонія важливіші за матеріальне багатство [3, 18].

Як свідчать результати досліджень [10, 17], найбільша кількість студентів (30 – 35%) вказала на те, що для досягнення матеріального добробуту вони працюватимуть там, де багато платять, причому погодяться на будь-яку роботу – за спеціальністю чи ні – будь-яку зарплату. Другим оптимальним способом отримання необхідних матеріальних благ для молоді є бізнес (12 – 26%) [10, 18].

Третій шлях – засвоєння нового фаху. Четвертий – намір працевлаштувати за фахом і чесно заробити (10 – 15%). Занікавлені у науковій діяльності лише 1 – 4% студентів.

Існує чимало методів (прямих й опосередкованих) урегулювання міжособистісних конфліктів у студентському віці. Для подолання конфліктів у молоді наведемо вправу.

Вправа. Прийняття позиції іншої людини [9, 20].

2. Позиція “Її”.

Поливіться “фільм” про цю ситуацію, виходячи із своєї точки зору. Уявіть собі, що Ви її знову переживаєте, дивлячись на неї своїми очима, ще раз переживаючи те, що Ви чуете і відчуваєте,

– на всю доступну Вам інформацію. Коли ви доберетеся до кінцевого епізоду, прокруїть „фільм” назад і затримайте його на самому початку конфліктної ситуації.

3. Виочіть іншу людину.

А тепер, дивлячись перший кадр “фільму”, приляньте до іншої людини. Зверніть увагу на її дихання, положення тіла, обличчя, стиль мовлення, жести, на невербалну інформацію, яка вілкриває її позицію. Ви також можете згадати все, що знаєте про неї, що любить ця людина і чого не любить, її позицію, історію її життя, – все, що робить її такою, якою вона зараз є [9, 203].

4. Позиція іншої людини

Дозвольте Вашій свідомості залишити Ваше тіло, щоб пристосуватися до іншої людини – вона може розміститися у неї за спиною: Ви зможете бачити те, що бачить вона, і чути те, що вона чує вона.

Спробуйте перейняти її звички, кажучи при цьому собі: “Я – людина, яка...” і загінчіть висловлювання, перераховуючи всі віломі Вам риси, пригаманні цієї людини.

Нехай ваша свідомість увійде в тіло, прийміть позицію цієї людини, її рухи і всю невербальну поведінку, на яку Ви раніше звертали увагу. Коли Ви все більш будете “ставати цією людиною”, вілчуйте, як це насправді – бути неко.

5. Подіється “фільм” з позиції іншої людини.

Знову поливіться “фільм” про конфліктну ситуацію, але вже з позиції іншої людини. Як ви тепер переживаєте цю ситуацію? Цо відчуваєте? Які Ваші бажання, надії? Які Ваші позитивні наміри, і як Ви намагаетесь вирішити цю складну ситуацію? Як бачать і відчуваємо про іншу людину Ваша власна поведінка? Що ви можете дізнатися про її переживання? [9, 201].

1. Конфлікти ситуації.

Згадайте складну ситуацію, коли Ви з кимось перебували у конфлікті.

6. Побережчя до позиції "Я".

Нехай Ваша свідомість повернеться у Ваше тіло. Знову станьте самим собою.

Люди, які регельно виконують цю вправу, дізнаються багато нового про іншу людину і про те, як вона сама виглядає в її очах. Звичайно, така інформація дає розуміння того, як можна досягти взаєморозуміння і вирішити конфлікт.

Для успішного вирішення міжособистісних конфліктів у студентському середовищі необхідно, щоб обидві сторони виявили бажання його вирішити. Але якщо таке бажання буде виявлено хоча б однією стороною, то це дає більше шансів іншій. Зробити перший крок на шляху до вирішення конфлікту вельми складно: кожен вважає, що поступиться повинен інший. Тому готовність до вирішення конфлікту, виявлення однією із сторін, може відіграти вирішальну роль у розв'язанні конфлікту загалом.

Теоретичний аналіз проблеми міжособистісних стосунків, доповнений науковим дослідженням у вищих освітніх закладах,

постригає розробці оптимальних шляхів та способів профілактики та подолання конфліктів у студентському віці, гармонізації стосунків молодих людей.

Подальше наше дослідження пов'язане з вивченням впливу емоційного компоненту на виникнення та перебіг конфліктів у студентській молоді.

Ирина Середницкая. Проблемы межличностных конфликтов в студенческой среде. В статье дан подробный анализ межличностных конфликтов в студенческой среде. Представлены причины, порождающие конфликты среди студентов. Осуществлена попытка определить психологические особенности студентов и факторы, вызывающие возникновение конфликтных ситуаций. Приведен ряд практических рекомендаций для преодоления конфликтов.

Ключевые слова: межличностный конфликт, конфликтная ситуация, ценностные ориентации, духовные ценности, установка, социально – психологическая и профессиональная адаптация.

Iryna Serednytska. The problem of interpersonal conflicts in the students surroundings. A detailed analysis of interpersonal conflicts in the students' surroundings is given in this article. The reasons which cause conflicts between the students are represented. An attempt of defining students psychological peculiarities and also the factors making conflicts situations is being done. A few practical recommendations for overcoming conflicts are represented in this article.

Key words: interpersonal conflict, conflict situation, the criteria of value, moral values, social and psychological and professional adaptation.

1. Ануплов А. Я., Малышев А. А. Введение в конфликтологию. Как предупреждать и разрешать межличностные конфликты. – К.: МАУП, 1996.- 214 с.
2. Грицина Н. В. Психология конфликтов. – С-Пб.:Питер, 2000. – 495 с.
3. Ізлебська В. І. Цінні орієнтації особистості в контексті духовного світу студентства // Річна школа. – К., 2002. – №4. – С. 17 – 19.
4. Козьрев Г. И. Введение в конфликтологию. – М.: Відрос, 2000.-189 с.
5. Конфликтология / Пол.ред. В. П. Ратников. – М.:Юніти, 2001.- 230 с.
6. Конфликтология: Учебник. Ізд. 2-е. / Пол.ред. А. С. Кармина. – С. – Пб.:Издательство Лань, 2000 – 370 с.
7. Ложкин Г. В., Повсякель Н. И. Практическая психология конфликта. – К.: МАУП, 2000. – 360 с.
8. Лозинська Н. Т., Беркіта К. С. Спільнотно-психологічна та професійна адаптація студентів // Питання педагогіки середньої і вищої школи. – Львів, 1996. – Вип.13. – С.43 – 47.